

КОРАБЛІ ДРУЖБИ

«Піонер дружить з дітьми всіх країн світу» — записано в «Законах юних піонерів Радянського Союзу». Ці слова близькі серцю кожного юного громадянина. Лише кілька днів тому Радянська країна, наші зарубіжні друзі були свідками виявлення палкої, щирої солідарності нашої піонерії з своїми в'єтнамськими ровесниками. Радянські діти послали до далеких берегів ДРВ два кораблі з тисячами подарунків. А по Красній площі, де проходив урочистий парад на честь Дня

народження організації юних лєнінців, вони несли транспаранти із словами «Руки геть від В'єтнаму!», «Свободу народові Греції!», «Ганьба імперіалізму!». Виховання сьогodнішньої підростаючої зміни в дусі інтернаціоналізму, боротьби за мир і соціальний прогрес — це також одна з форм захисту дітей. Адже сьогodнішні діти через кілька років самі вирішуватимуть долю майбутнього світу, долю нових поколінь — своїх дітей.

(З матеріалів ТАРС).

НАДХОДИТЬ ПОРА ЕКЗАМЕНІВ

Ще кілька днів тому відмінниця Рівнянської середньої школи № 5 Новоукраїнського району Валентина Чернишова довелося розпрощатися з портфелем. То був гарний травневий день, день останнього дзвоника для десятикласників. А сьогodні Валя, йдучи на консультацію до школи, стріла першокласницю Валю Безуглу. Теж відмінницю, для якої відсьогodні — початок другого класу після літніх канікул. Що ж, тримай, дівчинко, букета! Хай принесуть польові квіти успіхів у

навчанні, великого, доброго сонця... Не встигла Валентина зайти на шкільне подвір'я, як побачила гурт однокласниць. Дівчата про щось гомоніли, весело сміялися. А хто там в центрі уваги? Ага, та це ж Марія Дмитрівна Кулик, вчителька, що навчила писати перше слово «ма-ма». Закінчився навчальний рік... Настає гаряча пора екзаменів. А там — літо, пора здорового відпочинку, пора походів, екскурсій, цікавих зустрічей.

Фото Г. УДОВИЧЕНКА.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

орган Кіровоградського обкому АКSMУ

Рік видання IX.

№ 63 [1919].

ЧЕТВЕР, 30 ТРАВНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

ДНІ КУЛЬТУРИ УРСР В ЧССР

27 травня для участі в проведенні Днів культури УРСР в ЧССР в Прагу прибула делегація Радянської України на чолі з заступником Голови Ради Міністрів УРСР П. Т. Троньком.

В залі прийомів Празького вокзалу відбувся мітинг, на якому виступили голова президії ЦК Спілки чехословацько-радянської дружби З. Фірінгер і заступник Голови Ради Міністрів УРСР П. Т. Тронько.

Цього ж дня в приміщенні радянського посольства відбулася прес-конференція української делегації для чехословацьких журналістів.

27 травня в Празі відкрито виставку творів народного художника СРСР В. І. Касіяна.

28 травня в Братиславі відбулося урочисте відкриття Днів культури УРСР в ЧССР.

(РАТАУ).

СЛОВОМ БІЛЬШОВИЦЬКОЇ ПРАВДИ

НА ОБЛАСНІЙ НАРАДІ
ІДЕОЛОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Комуністична партія за останні роки провела велику роботу по вдосконаленню ідейно-політичного виховання мас, зміцненню зв'язків з народом, забезпеченню систематичної політичної інформації трудящих про свою внутрішню і зовнішню політику.

На квітневому Пленумі ЦК КПРС підкреслювалося, що необхідно далі вдосконалювати політичну інформацію, проводити її у відповідність з вимогами часу і запитами мас. Пленум закликав партійні організації сприямувати найактивніші засоби ідейного впливу на зміцнення комуністичного переконання, виховання почуття пролетарського інтернаціоналізму, радянського патріотизму у кожної радянської людини, ідейної стійкості і вміння протистояти будь-яким формам буржуазного впливу.

Про це йшлося на нараді ідеологічних працівників з питань політичної інформації населення, яка відбулася в обкомі КП України. З доповіддю про завдання партійних організацій області по вдосконаленню політичної інформації у світлі рішень ХХІІІ з'їзду КПРС виступила секретар обкому партії Н. П. Сухарєвська.

Доповідач підкреслила, зокрема, що партійні організації області чимало зробили для поліпшення справи політичного виховання. Частіше виступають нині партійні, радянські, комсомольські, господарські працівники та спеціалісти народного господарства. Краще діють групи доповідачів з числа керівних кадрів, створених при бюро чи парткомх підприємств, будов, колгоспів і радгоспів. Лише протягом минулого року вони прочитали 21 568 лекцій та доповідей. Недавно в області створено групи політінформаторів. Це дозволяє забезпечити систематичну політичну агітацію, піднести її оперативність, а також ідейний рівень. На Кіровоградщині вже працюють 847 таких груп, і в них налічується 5 775 політінформаторів.

Ми повинні серйозно підходити до добору кадрів у групи політінформаторів.

До них треба залучати добре підготовлених керівників підприємств, організацій, навчальних закладів, кращих інженерно-технічних працівників, представників інтелігенції. Напрями політичного, економічного, культурного життя країни і міжнародного становища слід покласти в основу спеціалізації політичної інформації.

Той, хто інформує трудящих про політичне життя країни, має розкривати політику партії, доводити до свідомості людей зміст і мету партійних рішень. Треба прагнути до того, щоб кожен добре розумів політику партії, був всебічно інформований про партійні документи, їх значення як для країни в цілому, так і для конкретного господарства чи підприємства, закладу чи установи, для кожного особисто.

Найперше, що характеризує діяльність політичних інформаторів — їх зв'язок з життям і з завданнями, які розв'язують слухачі — трудівники підприємств, колгоспів, радгоспів та будов нашої області.

У цій роботі найактивнішу, найдіяльнішу участь мають взяти комітети комсомолу, первинні комсомольські організації Кіровоградщини.

В обговоренні доповіді взяли участь секретар Кіровоградського міськкому КП України А. Д. Сухачов, секретар Бобринецького райкому партії М. Г. Сердюченко, секретар Ульяновського райкому партії Ю. В. Ільчевський, керівник групи політінформаторів колгоспу імені Леніна Олександрійського району В. Ф. Чамлай, політінформатор, старший майстер заводу «Червона зірка» Л. В. Макаренко, редактор газети «Кіровоградська правда» А. П. Мостовий, секретар парторганізації колгоспу імені Фрунзе Кіровоградського району Г. П. Старунський, секретар парторганізації Олександрійської ТЕЦ № 1—2 С. А. Балаєнко, член Спілки письменників СРСР, головний редактор видавництва «Советская Россия» В. П. Туркін, заступник завідувачого відділом пропаганди і агітації обкому КП України І. П. Оліфіренко,

ГОЛУБІ ЗНАМЕНА

Голубий колір — це небо, висота, повітря, молодість. Юрій Гагарін першим сказав людям, що, якщо дивитися із космосу, всю нашу планету видно в ореолі ніжногубого кольору...

Мабуть, не випадково саме цей колір вибрало для себе молоде покоління Німечкої Демократичної Республіки: голубі краватки піонерів, голубі блязки форменого одягу членів Спілки шільної німечкої молоді, голубі знамена цієї Спілки. Такі знамена з емблемою Спілки ВММ можна побачити на багатьох заводах і фабриках республіки.

В окрузі Франкфурт-на-Одері знамена мо-

лодих німечьких будівників соціалізму майорять зараз на найбільшому в країні металургійному комбінаті «Ост» в місті Ейзенхюттенштадте. На цьому гіганті молодь будує новий об'єкт-завод для холодного прокату металу. В цьому ж окрузі силами молоді споруджений другий гігант — нафтопереробний завод в Шведті, продукція якого зараз задовольняє більше половини потреби країни в пальному для двигунів внутрішнього згорання. На VIII з'їзді Спілки ВММ (травень 1967) молодь взяла на себе зобов'язання своїми силами побудувати атомну електростанцію «Норд», яка повинна відіграти велику роль в народному господарстві НДР.

Є. БАШМАЧНИКОВ. (ТАРС).

ДІМ ЛІКИ РАЧІНА

Чверть віку тому в Михайлівградському окрузі, недалеко від села Помеджін, в бою з фашистами і карателями загинув смертю хоробрих наймолодший партизан — 15-річний комсомольць Ліка Рачін. Це був чесний, скромний і відважний хлопечко. Сотні

комсомольців влились в партизанський загін, щоб помститися ворогові за смерть друга.

Прошлі роки в Михайлівграді створений Будинок піонерів, якому присвоїли ім'я комсомольця Рачіна Бажаним гостем дитячій став батько юного героя, «дідусь Рачо».

Піонери записували його розповіді про сина, збирали

документи і реліквії, що розповідали про життя і подвиги юного комсомольця. Вони організували в Будинку піонерів «Куточок Ліки Рачіна».

Недавно старий Рангел Рачін звернувся до Михайлівградських піонерів з листом, в якому повідомив, що він запропонує їм свій дім в селі Помеджін, де жив і виховувався його син. Піонери вирішили перетворити цей дім в музей Ліки Рачіна.

Д. БОЧАРОВ,
кореспондент ТАРС.
м. Софія.

ДЛЯ ПОТРЕБ ВІЙНИ

ВАШІНГТОН. Проводячи агресивну політику світового жандарма, Сполучені Штати безперервно збільшують витрати на воєнні цілі. Як повідомляло міністерство фінансів, у квітні воєнні затрати США становили 6,81 мільярда доларів і досягли тепер шомісячного рівня витрат часів другої світової війни.

За десять місяців 1968 фінансового року, який закінчиться 30 червня, США витратили на воєнні цілі 63,2 мільярда доларів. Всього в цьому фінансовому році на мілітаристські цілі буде витрачено 76,2 млрд. доларів, що на 2,5 мільярда більше, ніж намічалось раніш.

Близько 30 мільярдів доларів з щорічних воєнних витрат США припадають на варварську війну у В'єтнамі.

В Західній Німеччині шириться рух протесту проти надзвичайних законів, спрямованих проти скорочення демократичних свобод і прав трудящих.

На знімку: учасники демонстрації проти надзвичайних законів на одній із площ Бонна.

Фото ЮПІ-АПН.

НА ТОМУ ВЕРЕЗІ

На душі у дівчини було тривожно-радісне відчуття. Радісно, бо саме їй, двадцятирічній арматурниці, кандидату в члени КПРС, молодь заводу довірила бути комсомольським ватажком лівобережного залізобетонного. Знала дівчина, честь таку заслужити треба. Отож і гордістю променились її каринки. А щось тривожне — стук-стук: а чи справився, дівчино? А чи зумієш? Бо ж комсомольців тепер у тебе мало-небагато — 238 чоловік, 10 цехових організацій. І завод чималенький. І знову радість змінювала щось тривожне: а чи виправдаєш високе довір'я?

...Справи в комсомольській організації не зовсім ладились. Значна запущеність була в культурно-масовій та спортвній роботі. А що найбільше засмучувало нового секретаря, то це те, що комсомольці якось безініціативні і не дуже дружні між собою. Отож першим своїм завданням Валя Оніщук вважала організацію таких масових заходів, які б допомогли розморозити оту крижану байдужість молодих виробничників заводу.

Насамперед скликала комітет комсомолу. Отут і відбулася задушевна розмова секретаря з комітетчиками. Більше енергії зажадала і від того Віктора Слабка, який мав відповісти за спортивно-масову роботу, і від тієї Люби Козоріз, котрій доручили налагодити культурно-масову роботу серед молоді. Побувала також у кожній

цеховій організації, провела семінар групкомсоргів. Разом і вирішили, як краще організувати соціалістичне змагання на честь ювілею Ленінського комсомолу.

Незабаром від слів перейшли до діла. При допомозі партійної організації проводили різноманітні тематичні вечори, комсомольські збори, заводські погонки, зустрічі в кафе, бесіди з ветеранами праці і знаними людьми міста та району.

І лід нарешті рушився. Тепер двері в комітет комсомолу не закривалися.

— Валю, коли заняття хору? — цікавилися Зоя Шаловалова і Женя Мещеряков.

— Валю, який вірш краще підготувати до наступного концерту? — радили-

ся заводські декламатори.

— Валю, завтра у нас змагання. Приходь, болільником будеш, — запрошували спортсмени.

Нешодавно, коли я завітала на завод, Валя Оніщук зустріла мене радісними вістями. Насамперед похвалилася успіхами заводських змагань з легкої атлетики вибороли перше місце.

— От молодці, — задоволено розповідає дівчина. — Бачила б ти наших Сергія Доброва і Миколу Лопунова. Та вони, мабуть, би померли, коли б не виграла, — посміхається секретар.

Я слухала Валю і думала над тим питанням — в чому ж секрет її успіху?

А дівчина розповідала про заняття гуртків художньої самодіяльності, про підготовку концерту для підшефного колгоспу імені Котовського, про вечір, організований комітетом комсомолу перед проходами хлопця до Армії. Було що Валі розповісти. Ось хоча б про «Берізку». Є на заводі такий куточок для дівчат.

— Ой, концерт цілий був та й годі, — сміється дівчина. — Яюсь Люба Козоріз запропонувала організувати такий куточок для дівчат. Назвали його «Берізкою». Почергово цехові організації випускають газету під такою назвою. В ній ми розповідаємо про нові зачіски, модні танці, ведемо мову про моду, розмовляємо про дівчачу гідність тощо. Хлопцям також це подобалося. Вони навіть жартували. А для нас, кажуть, хоч «Дубок» який-небудь придумайте. От артисти, нехай самі щось цікаве організують.

...Секрет її успіху... Його, мабуть, немає. Бо вся справа в тому, що Валя Оніщук безмежно закохана в комсомольську роботу, не бачить себе без усіх тих радощів і печалей, без великої комсомольської дружби усіх виробничників заводу. Енергійна, весела і ініціативна, вона зуміла знайти той потайний ключик, який відкрив дорогу їй до серця кожного.

Н. КЛЬОВАНА,
працівник райгазети,
наш громадський кореспондент.
м. Кременчук.

ВЕСНЯНОЇ НОЧІ купалися зорі в ставках, ніби боялися за дня показати свою красу людям.

Село заколисували сніг.

А за Врадівкою, аж ген туди, де, вигнувшись коромислом, зеленіє лісосмуга, другу годину не вшухає стрілянина.

Григорій злився:

— Ну чого більше чекати? І так ясно — наших тиснуть.

Малофеевський — ні слова.

— Товаришу командир! Та це що, зрада? Через півгодичну банда Гулька зімне передній край. І тоді — поминай, як звали.

Малофеевський мовчить.

— Товаришу командир! А мо, й справді Фурдуй правду каже?

Армії. І Григорій, зрозумівши, що це стосується саме його, невпізнаним голосом крикнув:

— Ні, ні, лікарю, краще смерть...

... На диво всім, він справді переборів смерть. І знову йшов на передову.

* * *

1924 рік.

Не пізнати село, ані людей. Біля Сільбуду, та й так поміж гурту, вістка за вісткою:

— Чи правда це, чи брешуть, що й куркулеві, як те кажуть, аминь?

— Хтозна...

Згодом колгосп в селі організували. Першим подав заяву Григорій Фурдуй. Потім — Федір Лашков, Гаврило Фурдуй, Кіндрат Макаренко...

Зібрали сільську сходку. Григорій слово бере.

— Треба, — каже він, — кріпити міць нашої країни. І не боятися куркулів.

А сільські куркулі Давидов та Чепілі аж бісяться од люті, шиплять: «Побачимо, чия ще візьме!» Ім, як більмо на оці, був оцей Фурдуй. Та хоч би робив своє діло мовчки, а то ж агітує, при всім народоді паскудять. І вони послають свого підданого, аби примусив Григорія замовчати. На шастя куля тільки прошіла чобіт...

А люди тягнуть до світла. Фурдуй в числі перших віддав для артілі теліно, а Кіндрат Макаренко — бідняк із бідняків, останні п'ять урок.

Орав, сіяв, збирав урожай Григорій...

* * *

ТРИ ВІХИ

ДО 50-РІЧЧЯ
КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ
УКРАЇНИ

Це вже Дмитро Радченко — ліпший друг Григорія.

— Годі базикати! — не втримався — Вони теж не ликом шпті. Може, і в нього засада...

Прибій зв'язківце.

— Як червона ракета з вибалка...

— Фурдуй лівий край веде...

Серце Григорія вистукує, як дзвін на дзвінці. Хвилюється Григорій. І оця нервовість передається од нього коневі, що, здається, ось-ось із рук — і держи вітра в полі.

Нарешті — червона ракета!

Вирвалися із яру кіннотники, завилли голонним повком край села кулі, заблещали шаблі, і налили кров'ю очі коней.

З лівого флангу дійшло до Василя Малофеевського:

— Фурдуй смертельно ранено. Треба рятувати...

... Прийшов до пам'яті Григорій лише на четверту добу, почувши різку біль у лівій позі і твердий голос:

— Негайно в операційну, ліпше позбутись поги, аніж людини. Зараз кожен боєць на великому рахунку в Червоній

1944 рік.

Він повернувся з фронту понівечений війною. Відпочити б. Аж тут викликають до району. Голова райвиконкому т. Дмитренко на слова був скупий: «Чоловік, друже, війна забрала. Ото ж посилаємо тебе головою сільради в Чистопілля».

Врожай того літа зародив славний. А збирати нічим. І Григорій Андрійович агітує жінок, йде до престарілих. Сам бере косу в руки. І хлібові не дали пропасти.

Того року села, що прилягають до Чистопільської сільради, виконали два плани у державний фонд.

Він уже на пенсії. До семи десятків добирає. А не старіє душею Григорій Андрійович.

Віктор ВОВЧЕНКО,
редактор районної газети «Ленінська зоря».

Вільшанський район.

Фотоінформація—68

м. Кіровоград. І знову буде новизна...
В кімнаті-музеї В. І. Леніна.

МЕТА— ВИЩИЙ СХІДЕЦЬ

Добрими успіхами зустрічають 50-річчя ВЛКСМ хлопці та дівчата з колгоспу «Шлях Леніна» Маловисківського району.

Ще ранньою весною комсомольці цього колгоспу зібралися, щоб разом вирішити, як мають готувати дарунки до свята. Виступаючих було чимало. Говорили про посилену частку добрих справ, яку внесе в копилку на честь свята Спілки кожен юнак чи дівчина. Сьогодні комсомольське завзяття зростає. Молоді хлібороби і тваринники дали слово — кожен трудовий день закінчувати з перевиконанням виробничих завдань.

Нині молодь всюди готує трудові подарунки. Трактористи Михайло Болілий, Василь Зайцев, Анатолій Чет-

вертак, Анатолій Лірник в перших рядах хліборобів в поході за високий врожай третього року п'ятирічки. Добре потрудилися хлопці на сівбі, тепер ще краще працюють на обробці посівів. Що не зміна, комсомольці перевиконують завдання на 20—30 процентів.

Буряководи ланки Т. Покусової зобов'язалися виростити не менше, як 320 центнерів цукристих. Це на 20 центнерів більше, ніж в цілому по колгоспу.

Біля контори колгоспу впадає в очі стенд «Наші зобов'язання до ювілею комсомолу».

Ось хоча б один з пунктів зобов'язань: «Повсякчас підвищувати свої загальноосвітній і фаховий рівень». І це не тільки слова. Юнаки та дівчата наполегливо оволодівають знаннями. Хлиються молодь в Олександрівці до книги. Надія Карповська,

Василь Зайцев, Микола Осипцов, Таміла Колесник навчаються заочно у технікумах. А Євгеній Довгий здобуває вищу освіту у сільськогосподарському інституті, теж заочно. Ті, хто не має середньої освіти, навчається без відриву від виробництва.

Люблять в первинній організації спорт. Тому в пункті соціалістичних зобов'язань визначено: взяти активну участь в третій сільських спортивних іграх, а також добитися, щоб кожний юнак, який готується в ряди радянських Збройних Сил, здав норми на значок «ГЗБ». Чималі успіхи вже досягнуто. Юні спортсмени колгоспу беруть участь майже у всіх видах спорту третій сільських спортивних ігр.

С. БРОВЧЕНКО,
працівник маловисківської районної газети «Будівник комунізму».

СОФІЯ, 27 травня. (ТАРС). Тут під головуванням Першого секретаря ЦК БКП, Голови Ради Міністрів НРБ Тодора Живкова відбулося засідання Національного підготовчого комітету до IX Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. Перший секретар ЦК ЛКСМ, Голова комітету в справах молоді і спорту при Раді Міністрів НРБ Іван Панько докладно поінформував учасників засідання про політичну та організаційну підготовку до фестивалю. Промовці в дебатах розповіли про

культурні, спортивні та інші заходи болгарської молоді у зв'язку з наступним всесвітнім форумом молоді.

Почесний голова національного підготовчого комітету Тодор Живков відзначив, що підготовка до фестивалю йде успішно. Він висловив подяку оперативному бюро Національного комітету та ЦК комсомолу і закликав їх в час, що залишився, активізувати підготовчу роботу з тим, щоб фестиваль пройшов плодотворно і виконав свої високі завдання і цілі.

ДРУЖБА— ЦЕ ПРАПОР МОЛОДІ

Масовим недільником, в якому взяло участь більш як шістдесят тисяч юнаків і дівчат, закінчився в столиці України фестивальний Тиждень, присвячений IX Всесвітньому фестивалю молоді і студентів, а також 50-річчю ВЛКСМ. Зароблені гроші молодь передає у фонд Софійського фестивалю.

Молодість протягом семи днів була хазяйкою на вулицях і площах, в парках і робітничих клубах міста-героя. В «Кнівських зорях» — конкурсі української пісні і танцю, в театралізованій виставі, яка славить дружбу народів-братів, разом з молоддю виступали провідні артисти кнівських театрів.

Юнакам і дівчатам стародавнього міста на Дніпрі, як і всім прогресивній молоді планети, близькі і зрозумілі слова — «Солідарність», «Мир», «Дружба». Ось чому на міському вечорі «Ми з вами, ровесники з героїчного В'єтнаму!» тисячі молодих робітників, студентів, школярів Києва знову висловили гнівний протест проти злочинів американської імперії на в'єтнамській землі.

(PATAU).

ПЕРШИЙ ГВАРДІЙСЬКИЙ НА АМУРІ

Далекі двадцять років. В буйній зелені потоплає Златопільська семирічна школа. Щоранку сюди поспішає дівчата. З полотняними торбинками через плечі, у полотняних штанцях, фарбованих бузиною. Це діти робітників і службовців...

Серед найстаранніших учнів першими називають Віктора Корнера. Він на перерві не проти побавитися, побігати, а на уроці уважно слухає розповіді вчителів, часто і багато розпитус. Майже кожного дня його можна побачити в шкільній бібліотеці. Читає про мореходів, про доблесть російських матросів і офіцерів у боях з ворогами Батьківщини.

Сестра, у якої він жив, спершу боялася за нього: за книгами може забути про навчання. Але цього не сталося — Віктор учився добре. Навіть товаришам допомагав. Хлоп'яча ватага часто робила подорожі по околицях міста. Вже через

багато років Віктор Корнер у своїх автобіографічних замітках згадуватиме про ці мандри, про те, що тут для хлоп'ят було багато цікавого, було «багато чудесних куточків, Габоровка, куди ходили на всю ніч ловити рибу і слухати солов'їні пісні! А златопільський ставок аж до Турії. А над ставком руїни замку...»

На все життя лишилися про Златопіль, про вчителів і товаришів найтепліші спогади. І чи не найдорожчим було те, що кожен ділявся останнім шматочком житняка чи залеченого на вогні цукрового буряка. Таке не забувається ніколи...

Після закінчення школи вступив до Олександрівського сільськогосподарського технікуму, рік працював дільничним агрономом. Гарна це була робота. Але не до душі.

Потім — служба на флоті. Тут уперше відчув усією душею — оце найулюбле-

ніца спеціальність. Командири запримили старанного матроса, довго говорили з ним і допомогли стати кадровим військовим моряком. Коли закінчив навчання в Ленінграді, старший командир спитав:

— Не шкодуєте, Корнер, що стали моряком?

— Ні. У мене, напевне, на роду написано бути моряком.

— Добре. Дуже добре. Будете служити на Далекому Сході.

І почалися роки служби на Амурській Червонопрапорній флотилії. Командував монитором «Сун Ят-сен». В роки війни з Японією цей корабель одним з перших на Амурі став гвардійським. Очолований Корнером загін військових радянських кораблів, зламавши шалений опір японських самураїв, прорвався крізь ворожий вогонь, пройшов по ріці Сунгарі до самого Харбіна. Японці ніколи не ждали такого прориву. За мужність і відвагу в боях з ворогом Віктор Дмитрович Корнер удостоївся звання Героя Радянського Союзу.

Після війни він закінчив Військово-Морську академію в Ленінграді, ще

В НАШОГО КРАЮ

кілька років служив знову ж таки на Далекому Сході, потім на Чорному морі. За багато років флотської служби він має ряд урядових нагород і багатий досвід. Цей досвід він щедро передає молодим. З 1952 року Віктор Дмитрович працює на викладацькій роботі, піклується про виховання нового поповнення флотських офіцерів.

...Над Ленінградом спускаються вечірні сутінки. Їх прорізують гірлянди електричних вогнів уздовж вулиць і проспектів. Зустрічні військові чітко віддають йому честь, знайомі здіймають капелюхи. Наш радянський, народний адмірал чомусь все частіше згадує невеликий клас, юрбу однокласників, увінчаний зеленню з кременем портрет улюбленого Ілліча і гарячі мрії про справжнє життєві шляхи заради щастя Батьківщини...

І. БОЙКО,
краєзнавець.

м. Новоміргород.

Шефи

Вони були мрійниками. Всім класом сфотографувались і вирішили гуртом зустріти перший, після закінчення десятирічки, світанок. Не всім після цього судилося побачитися знову, бо того ранку фашисти ступили на нашу землю.

Ті, що залишилися в живих, не здогадувались, що фотографію останнього передвоєнного випуску покладуть у шкільному музеї під скло, і екскурсоводи будуть називати імена полеглих з шаною, згадуючи хлопців у косо-

воротках, що мріяли про мирні професії.

Фотографія — це перший експонат. А далі йдуть портрети учасників підпілля, знатних працівників і бойовими звитягами земляків, дорогі серцю кожного з нас реліквії — поранені осколками комсомольські квитки, медалі, особисті речі і документи героїв. Зібране важко переоцінити.

... У просторій світлій кімнаті, після уроків, продовжується те, про що йшла мова на занятті. Знають і не забувають сюди дороги живі свідки і безпосередні учасники багатьох історичних подій.

Штурм Зимового... Хто про це краще розповідає, як не Павло Якович Кілеца, боєць Червоної гвардії, учасник буремних років.

НА ШКІЛЬНІЙ ОРБИТІ

Такі зустрічі у першій Гайворонській середній школі стали традиційними. Їх організовують самі учні. Запрошують ветеранів, знатних людей району до школи і уважно слухають.

Не відмовився від такого запрошення учасник громадянської війни Володимир Ілліч Кирилов, заслужений вчитель УРСР Олексій Нестерович Миколайчук, комбайнер долінівського колгоспу імені Шевченка, Герой Соціалістичної Праці Микита Касянович Рябокорова, заслужений лікар УРСР Микола Миколайович Недолівко.

Одним з найстаріших комуністів у Гайвороні є Іван Олексійович Єгоров, член КПРС з 1919 року. Скільки ця людина бачила, пережила, зробила ко-

рисного для Батьківщини! Його оповіді про тернистий шлях молододі країни Рад, про героїчні будні, комсомольські 20 років, з особливою цікавістю слухає молодь.

Звичайно, не про всі зустрічі можна зараз розповісти. Однак, у цьому важливому виховному заході є чітка система. Як правило, після першого відвідування піонерів ветерани залишаються на завжди їх шефами і друзями.

Кавалер ордена Леніна Олександр Федорович Мандель прийшов на збір піонерського загону і приніс німецьку шаблю. Гітлерівські вояки ходили з нею на паради. Тепер вона стала свідченням поразки фашистів.

Запросили піонери у школу Михайла Олександровича Харкевича. Прий-

шов. І теж не з порожніми руками.

— У мене є багато документів. Щоб не загубилися, вирішив передати їх до ваших рук.

Гортаємо альбом. Там грамоти — відзнака сумлінної праці, рішення і повноваження органів Радянської влади по виконанню певних законів.

Альбоми присвячено й іншим місцевим комуністам.

Скоро мине рік, як відкрито цю кімнату. Рік копіткої роботи цікавих знахідок, щирих зустрічей, дуже потрібних молодому поколінню розмов. На них зустрічаються минуле і майбутнє.

«Герої — поруч з нами». Ось основна тема розмов. Вони стали необхідними, глибоко хвилюють юні серця. Недарма ж на обкладинці одного альбома рукою юного художника виведено сло-

ва Максима Горького про краплину крові гарячої, що запалює на нові подвиги чесні серця.

По експонатах музейної кімнати можна також вивчати рідний край. Сюди приходять на екскурсії молодші школярі. У таких випадках група екскурсоводів — старшокласників з указками підходить до малюнків і фотографій, альбомів.

Цікаві заняття після уроків в учнів першої середньої школи. Всі вони беруть участь у грі «Герої поруч з нами». Загін, який переможе, як то передбачено умовами, поїде на екскурсію у Канів на могилу Кобзаря. Ті, що займуть друге місце, відвідають Умань. А тим часом кожен день їхнього життя сповнений романтикою.

М. СІВАК.

м. Гайворон.

Сьогодні Радянській Бурятії — 45 років

ГАЗАР — ЦЕ ЗЕМЛЯ

Про бурятську графіку. І не тільки графіку...

Бурятія... Прибайкальські гори, Хамар-Дабан, Уда, Селенга, Вітім, Усть-Баргузін, тайгові сопки, без беріг бурятські тижі степи... І бурятія — хлібосольні, з постійною посмішкою на обличчі, з веселим словом, безкінечною жартами, іронією, безмежно в щось закохані. Ну, перш за все — в Байкал-батькушку. «Обов'язково поїдете на Байкал. Тут по-рідно...»

Хоч під Улан-Уде до Горячинська — близько трьохсот кілометрів. А, можливо, й більше. «Обов'язково киньте в Байкал монету...» І це не тому, вірніше, не стільки тому, щоб там захотілося ще приїхати на Байкал, а щоб там продемонстрували своє схилання перед священним озером.

А якщо вам пощастило присісти до обіднього столу на човні, на байкальських хвилях, і вас пригостили мішним, обов'язково почете від бурятів:

— Відлітайте йому...
Йому — це Байкалу. І сказано ті слова буде, як говорять про живу істоту, більше — як говорять... про близьку людину.

А коли вам дорого білою кінкою перебігла метелиця, і ви засіли, не добравшись до озера, десь у Кабанську або Кударі, зайшли в місцеву їдальню, і тоді «Відлітайте йому». Місцеву їдальню, і тоді «Відлітайте йому». А якщо вам пощастило присісти до обіднього столу на човні, на байкальських хвилях, і вас пригостили мішним, обов'язково почете від бурятів:

— Відлітайте йому...
Йому — це Байкалу. І сказано ті слова буде, як говорять про живу істоту, більше — як говорять... про близьку людину.

безжална січа не дасть вам навіть дверцят відкрити, щоб побачити хоч останню прибрежну хвилю...

— Відлітайте йому...
...І бурятія — закохані в свої бистрі, холодні та чисті ріки. Не тільки в Селенгу, Уду, Баргузін.

Колі з Сосново-Озерська з першим секретарем Єравнинського райкому комсомолу Володимиром Дамдинжаповим добиралася до далекого степового села Ульгурди, на шляху зустрілася невеликий місток.

— Зупиніть! — гукнув до водія Володимир. Вийшли, щоб грохи після далекої дороги розім'ятися. Володимир відкрив багажник, порився там і дістав забруднену склянку, збіг з насипу до нешвидкої течії, помив посудину, і зачерпнувши води, випив одним духом. Та на Волододі треба було дивитися, коли він запрошував попити річкової води мені. Я пив чисто, холоднющо воду, а Волода, заклавши руки на груди, стояв таким ото переможцем і задоволено посміхався: знай, мовляв, куди, до якої первозданної краси приїхав.

Таку ж гордість прочитав я в очах Сергія Циренджерієва, починаючого бурятського літератора.

Ми сиділи в накуреному кабінеті редактора «Молодежи Бурятії». Сергій розповідав про великі зміни у житті бурятів, неповторну красу свого краю, про цікавих людей, про своє нелегке навчання у перші післявоєнні роки.

— До речі, дуже багато бурятів загинуло у минулу війну на Західному фронті, — повідомив Сергій.

І потім розповів, що з села Бургалтая Джиндинського району на фронт із 110 дворів пішло 120 чоловіків. Повернулася додому живими тільки 16. Коли говорив мені Сергій про це, я не почув у його голосі нотки скорботи, жалості до тих вдов-солдаток, що побились в слезах при одержанні «похоронок». Говорив він про це, трохи посміхаючись, говорив з гордістю: бурятія не стояла в стороні, коли Вітчизні загрожувала небезпека, бурятія нарівні з усіма пролила кров на полі бою. «Знай бурятів!» — читав я в очах Сергія Циренджерієва.

...І живуть в Бурятії бурятія — життєрадісні хлопці, жартуни і оптимісти, прашелюби, філософи і з душею ніжного краю:

— Ви знаєте, що писав один московський

поет про нашу квітку ая-гангу? — питає мене сільський вчитель з Ульгурди Кім Циденов.

Ая-ганга, ая-ганга...
— Ви бачили нашу обліпиху? Ось сок із обліпихи. В обліпихі більше вітамінів, ніж у жень-шені, — похваляє Маєн Муханов.

Оптимісти:
— Він хлопець хороший, грохи помилився, накапостив, але він хлопець хороший... А ось цього ви не згадуєте у статті поганим словом.

— Він трохи не зорієнтувався, «маху дав», але це наша надія, наші кадри...

І коли мені вже при від'їзді поталанило переглянути в Улан-Уде на виставі роботи бурятських графіків, я знав звідки ота увага і до молододі доярки, що несе, боцнись не схлюпнувши, парне молоко, і сільських будівельників, які ставлять новий будинок, до череди, що в долині під сопками, і завою в шахті, до рибалок і юної скрипачки, до варки масла на фермі далекого степового села і історичного національного епосу «Гесер».

Все то була увага до газару — до рідної землі, що розквітла весняною ая-гангою на очах у старого бурята, і юного школяра, на очах у молододі матері, на очах у улгерців — народних бурятських співців.

Графіка — один з найпопулярніших наймасовіших видів образотворчого мистецтва в Радянській Бурятії. І характерне те, що від старого художника, основоположника бурятської графіки, Циренжала Сампілова і до молододі Олександрі Сахаровської — всі митці не ки-

даються на щось вишукане, їм далекі холодні абстракції, вони пишуть життя таким, яким воно є. А воно прекрасне у своєму русі, у своїй молододі, онопленні, надії.

Я дивився на виставі митців — і ніби знову потрапив у далеку Ульгурду, на береги Уди, до скотарів Хорінська і рибалок Байкала... Молоді доярки несуть бідою до молоковоза, юні балерини заходять в зал для тренувань. Ідуть у забій шахтарі. Молода мати злилася в одно зі своїм дитям, що припало їй до грудей. Швидка Селенга поспішає до батькушки-Байкалу. Геологи в дорозі...

Картини землі. Картини неповторні. І в них, перш за все, відобразилася ті шасливі зміни, що сталися за радянських часів на батьківщині бурятів.

Займає говорити про першину майстерності. Роботи бурятських графіків були достойно оцінені на всесоюзних виставках. Головне, що побачив у творчих митців — любов до своєї землі, — цю найпершу ознаку нового життя. Хочеться саме про неї сказати. Бо зустрічаєшся з нею в кожному куточку, як побувавши в Радянській Бурятії.

В. ПОГРІБНИЙ.

Улан-Уде — Кіровоград.

На фото: графічні роботи Є. НЕВОЛІНОЇ «Рідна мелодія» та О. САХАРОВСЬКОЇ «Сходка».

Господарі поля футболісти кіровоградської «Зірки» атакують ворота суперників — динамівців Ставрополя.

Фото М. ТАРНАВСЬКОГО.

ЛІДЕРАМ СТАЄ ТІСНО

В десятому турі чемпіонату країни з футболу серед команд другої групи класу «А» лідери підгрупи втрапили по очку. Кіровоградська «Зірка» зіграла в Херсоні з аутсайдером — місцевим «Локомотивом» унічию — 0:0. Такий же результат було зафіксовано в Миколаєві, де «Суднобудівник» приймає спартаківців Назьничка. По очку розділили між собою в Запоріжжі «Металург» і дніпропетровське «Дніпро». Рахунок цієї зустрічі 1:1. Кіровоградська «Зірка» перемігши ставропольське «Динамо» (1:0), залишилась на четвертому місці. Тепер лідерами другої підгрупи стало тісно. Харківський «Металіст», перемігши на чужому полі кубийшевський «Металург» (2:0), з шостого місця перемістився на третє. Він відстає від «Кубані» лише на два очки. Такий же розрив в очках утворився між харків'янами та івано-миським «Текстильником», який у себе вдома виграв (1:0) у ярославського «Шинника» і тепер займає дев'яте місце.

Першу перемогу в нинішньому чемпіонаті здобули моряки спортивного клубу Чорномор-

ського флоту (СКЧФ). Завдавши поразки (1:0) авангардівцям Жовтих Вод, вони залишили останню сходинку турнірної таблиці.

Решта матчів мають такі результати: «Таврія» — «Дніпро» — 1:0, «Сокіл» — «Металург» — 4:0, «Труд» — «Ростсельмаш» — 1:0.

Перед одинадцятим туром, який відбудеться сьогодні («Зірка» прийматиме «Кубань») турнірна таблиця команд другої підгрупи має такий вигляд:

	І	В	Н	П	М	О
«Кубань»	10	6	3	1	12	-4
«Суднобудівник»	9	5	4	0	10	-3
«Металіст»	10	5	3	2	12	-4
«Зірка» (Кг)	9	4	5	0	12	-5
«Металург» (З)	9	4	5	0	13	-7
«Труд»	9	4	4	1	10	-4
«Дніпро» (Дн)	10	5	2	3	9	-8
«Дніпро» (Кр)	10	3	5	2	9	-4
«Текстильник»	10	3	5	2	6	-11
«Сокіл»	9	4	2	3	11	-7
«Таврія»	9	3	3	3	7	-9
«Динамо»	10	2	5	3	8	-10
«Ростсельмаш»	10	2	5	3	8	-11
«Спартак»	10	2	5	3	8	-11
«Шинник»	10	2	4	4	3	-6
«Локомотив»	9	1	5	3	5	-9
«Авангард»	10	1	4	5	2	-7
«Металург» (Кб)	9	1	3	5	6	-10
«Зірка» (Рз)	9	1	3	5	4	-12
СКЧФ	9	1	3	5	2	-13
«Металург» (Лп)	10	0	4	6	6	-15

СУПЕРНИКИ «ЗІРКИ» „КУБАНЬ“ (КРАСНОДАР)

Сьогодні кіровоградська «Зірка» приймає на своєму полі краснодарську «Кубань», колектив досвідчений, із своїм почерком і добрими багаторічними традиціями.

В 30—40 роках на півдні країни пройшла слава про збірну команду Північного Кавказу, основний склад якої майже повністю був укомплектований спортсменами Краснодаря. В 1948 році краснодарці стали відомими всій республіці — команда «Динамо» завоювала звання чемпіона Російської Федерації.

Найбільшого успіху команда домоглася в 1962 році, вийшовши у фінал переможців п'яти зон Російської Федерації. 1967 рік — 3 місце в підгрупі.

В цьому сезоні «Кубань» взяла участь в розіграші призу газети «Советский спорт» — «Проліск». Дебют виявився вдалим: 3 місце. Позаду залишилися такі колективи, як ерванський «Аратат», одеський «Чорноморець» і московський «Спартак».

Зараз в команді продовжують виступати її ветерани майстри спорту Василь Рибенко, Євген Дерюмов, Володимир Будагов, Олег Куш, Анатолій Митронов і футболісти середнього покоління Анатолій Сильников, Юрій Китаєв, Валентин Спиридонов, Олександр Митронов та інші. Начальником і старшим тренером команди став С. С. Шмерлін. Тренер команди майстер спорту П. С. Титов, який колись був воротарем «Кубані».

Зараз «Кубань» очолює турнірну таблицю в своїй підгрупі. Після десяти ігор вона має 15 очок. На її рахунок виграшів, з нічиїх і лише один програв.

Є. СЕЛЕЗНЬОВ, суддя республіканської категорії.

м. Краснодар.

ЗВИЧАЙНИЙ КОНВЕРТ, яких десятки приносять щодня листоноша до редакції, ліг на стіл. Кожний з них про щось розповідає, вимагає, просить, скаржиться. Цей був якраз з розряду останніх. Його автор — методист виробничої гімнастики Олександрійської швейної фабрики М. Крост — писав про фінансові махінації в міській раді ДСТ «Авангард», про занедбаність в роботі міського товариства, про... Такий лист, як сигнал тривоги, як сполох. При першій можливості беру відрядження до Олександрії, їду, щоб розібратись в усіх «про». Дорогою обмірковую варіанти розбору скарги, десь в мені прокидається, як завжди в таких випадках, струнка слідчого. Аякже — треба ж дійти істини, викрити винуватців.

ків для преміювання своїх колективів, які зайняли перше, друге і третє місця, виділив кошти для преміювання комплектом спортивної апаратури. Тож, мабуть, слід було для інших колективів фізкультури встановити місію окремо, щоб вони не загубились серед «привілейованих» вугільників. Міська рада товариства не стала утруднювати себе зайвими клопотами.

«В 1966 році колектив фізкультури фабрики зайняв III місце в соціалістичному змаганні, за що було вручено кубок в березні минулого року, але коли ми покинули завод, де проходила ця церемонія, у нас кубок забрали і так і не віддали».

Як кажуть, поманили калачем і тільки. Все було пристойно, урочисто: оплески, поздоровлення. Для виду. А за дверима зразу ж відібрали. Бо, бач, не той кубок вручили. Чи не так зникали, а по-

товариства до цього факту. Чомусь там вважають, що залізи в кишеню до держави, як у свою власну, не такий уже й гріх великий. Ось що записано в постанові президії облради ДСТ «Авангард» від 27 лютого 1968 року:

«За грубе порушення фінансово-господарської діяльності, за халатне ставлення до цієї роботи голова міської ради ДСТ «Авангард» Стеблянець заступовує зняття з роботи. Але, враховуючи те, що тов. Стеблянець молодий працівник, не має досвіду в фінансово-господарській діяльності, недолики і порушення допустив вперше, оголошити т. Стеблянцю сувору догану з попередженням».

Хотілося б в'ясувати, чи знав цей «молодий працівник», що красти у держави гроші нікому не дозволено, чи може, по своїй молодості сплутав свою кишеню з державною?

Читаєш лист М. Кроста і пере-свідчуєшся: так, був такий факт; так, була така махінація. І постає питання: а звідки автор листа дізнався про все це? Підніmemo трохи завісу, щоб вам все стало зрозумілим. Дружина М. Кроста Н. Устинова працювала в міській раді товариства головним бухгалтером. На її очах і робились всі ці порушення фінансової і службової дисципліни. Звісно, що про це вона розповідала чоловікові. Тут би і забити йому тривогу, аж ні. М. Кроста в той час не чіпав, бо був новим працівником на фабриці, до того ж він чекав квартиру і псувати стосунки ні з ким не хотів. Коли ж одержав квартиру, відчув себе міцно на ногах, почав конфліктувати з керівництвом міського товариства. Не заперечую, часто його зауваження були слушними. Поступово між ним і М. Стеблянцем виникло «тертя». Тоді став він у позу розвінчувача. Хоч, я думаю, йому слід було б залишатись чесним до кінця, навіть у своєму листі до редакції. Чому ж ви, М. Крост, не написали нам, що тоді ж такі, на День шахтаря, самі розписались у трьох відомостях? Чому ж ви, автор викривального листа, не зізнались, що возили в один і той день команди сільських спортсменів Петрівського і Олександрійського районів на обласні змагання і одержали командировочні в обох районних товариствах? Чому ви, коли йдеться про вашу чесність, сором'язливо мовчите? Всі ці неприємні речі аж ніяк не сприяють розвиткові фізичної культури та спорту в місті.

В. ГАНОЦЬКИЙ, слесар «Молодого комунара» м. Олександрія.

БУДЬМО ВІДВЕРТИМИ!

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ І КОМЕНТАРІ ДО НЬОГО

...І ось я знову в Кіровограді. Блокнот списано, в ньому свідчення очевидців, виписки з документів. Тепер я зможу відповісти на лист М. Кроста і дати пояснення до кожного його рядка. Отже, читаю:

«В 1967 році проводилась I спартакіада «За труд і довголіття». Наш колектив зайняв друге місце, а голова міської ради ДСТ «Авангард» т. Стеблянець говорить, що у нас п'яте місце... Підсумки до цього часу не оголошені на міському пленумі, хоч вже йде II спартакіада».

Почну з того, з чого закінчується цей витяг з листа. Так, дійсно, до цього часу підсумки минулорічної спартакіади не оголошено. Якраз в цьому, мабуть, і слід шукати причину того, що М. Крост не може погодитись на п'яте місце колективу фізкультури швейної фабрики в першій спартакіаді. Якби своєчасно на пленумі було повідомлено, що спартакіаду було проведено разом з обкомом профспілки вугільників, що п'яте місце швейної фабрики — це п'яте місце серед всіх колективів фізкультури, такого б непорозуміння не трапилося. Обком профспілки вугільни-

тим з'являлись інші, «підставні» кубки, дешевші, гіршої якості? Колишній завідувачий учбово-спортивним відділом Бабенко на таких махінаціях руку наблив. Це ж він у грудні 1967 року пред'явив у бухгалтерію фінансові документи на придбання призов на суму 54 карбованці 60 копійок. Ревізія обласної ради ДСТ «Авангард» виявила це, але з акті лише констатувала факти. Проте, придбання головним бухгалтером міської ради товариства Н. Устиновим авторучки кваліфікувала як зайву розкіш.

«На День шахтаря в минулому році було організовано спортивні заходи, на яких учасники одержували талони по I крб. 50 коп. Голова міської ради ДСТ «Авангард» М. Стеблянець приписав 50 учасників, яких взагалі не було. Талони, які він одержав на них, використано не за призначенням».

Так, факт незаперечний. М. Стеблянець сам видавав талони по сфабрикованій відомості на суму 75 карбованців. Всі ці зловживання викрито ревізією, і М. Стеблянець повернув у касу відповідну суму грошей. «Номер» не пройшов. Але дивує ставлення облради

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: редактора — 2-45-00, відповідального секретаря — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ г. Кіровоград.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 31 травня. Перша програма. 11.00 — Телефільм «Покликання». (Кіровоград). 11.20 — Художній фільм «На крилах пісні». (Кіровоград). 17.30 — Телевізії. (К). 18.00 — Для школярів. «Світлячок» починає сеанс. (К). 18.30 — Телевізійний атлас народів СРСР, «Світлом ленських ідей». Виступ голови Ради національностей Верховної Ради СРСР Ю. І. Палеєвська. (М). 19.10 — М. Зарудний «Сині роси». Спектакль. (К). 21.20 — Телереклама. (К). 21.30 — Естафета новин. (М). 22.30 — «Посмішка по п'ятницях». (Вільнюс). 23.15 — В ефірі «Молодість». (М).

Друга програма. 19.00 — Телефільм «Автомобільний починається». (Кіровоград). 19.20 — Художній фільм «На крилах пісні». (Кіровоград).

СУБОТА, 1 червня. Перша програма. 9.00 — Гімнатику для всіх. (М). 9.45 — Телевізійна програма. (М). 10.00 — «3 дні народження». Музико-розважальна програма. (М). 10.30 — «Здоров'я». Науково-популярна програма. (М). 11.00 — На допомогу театральній самодіяльності. (Горький). 12.00 — «Сонце, пісня і ми». (К). 12.30 — Ювілей художника. (М). 12.45 — Ю. Яновський «Сенька Чапай». Телеспектакль. (Свердловськ). 13.15 — «Чолом тобі, людинно!» (Дніпропетровськ). 14.10 — Телереклама. (К). 14.20 — «Митці нашого краю». (Луганськ). 15.00 — «На зустріч життю». (М). 15.30 — Літературний театр. «М. Кольцов». До 70-річчя з дня народження. (М). 16.30 — Програма кольорового телебачення. (М). 18.00 — «Безликий театр Радянського Союзу». (М). 19.30 — Клуб кіномандрівників. (М). 20.30 — «На меридіанах України». (К). 21.00 — «Клуб любителів пісні». (М). 22.00 — Кінопрограма. (М). 22.35 — Танцювальний зал. (Таллін).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

П'ЯТНИЦЯ, 31 травня. 17.00 — Фільм для дітей. 17.20 — Телевізійні вісті. (К). 17.50 — Документальний фільм. 18.30 — «Горизонти вугільної гірничої справи». (М). 19.00 — «Великий театр СРСР». (М). 20.30 — Естафета новин. (М). 21.30 — Музична розважальна програма. (Вільнюс).

СУБОТА, 1 червня. 9.00 — Передача з Одеси. 11.00 — Кошторт вихованців дитячого садка, присвячений Міжнародному дню захисту дітей. 13.25 — Сині фонічні етюди «Тарас Бульба» (Прага). 13.45 — Телевізійна реклама. (К). 13.55 — «Чолом тобі, людинно!» (Дніпропетровськ). 14.20 — «Митці нашого краю». (Луганськ). 15.00 — «Назустріч життю». Передача, присвячена Міжнародному дню захисту дітей. (М). 15.30 — Телевізійний театр для дітей, Ю. Яновський — «Сенька Чапай». (Свердловськ). 16.45 — Програма кольорового телебачення. (М). 18.15 — «Клуб кіномандрівників». (М). 19.15 — С. Кац — «Любов до знань». Телевізійний спектакль. (М). 20.30 — «На меридіанах України». (К). 21.00 — «Ювілей художника». (До 120-річчя з дня народження В. Васнецова). (М). 21.15 — «Клуб любителів пісні». (М). 22.15 — Художній фільм. 23.35 — «Танцювальний зал». (Таллін).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ЖЕРЕБКУВАННЯ В ЛИПНІ

БЕРН. Європейський союз футбольних асоціацій (УЕФА) визначив регламент XIV розіграшу Кубка європейських чемпіонів і IX змагання на Кубок володарів кубків, в яких, як відомо, відповідно виступатимуть радянські команди «Динамо» (Київ) і «Динамо» (Москва). Віднінні команди мають право проводити протягом матчу дві заміни (з числа 16 гравців, внесених у протокол перед виходом на поле). Виведений з поля пропускає наступну гру. Строк подачі заявок на участь у наступних змаганнях закінчується 30 червня 1968 року. Жеребкування першого туру відбудеться 10 липня.

(ТАРС).

Одеський механіко-технологічний технікум

Оголошує прийом учнів на 1968 — 1969 навчальний рік на денне і заочне відділення. Технікум готує спеціалістів на базі неповної середньої і середньої школи по спеціальностям: 1. Електрообладнання елеваторів і зернопереробних підприємств з спеціалізацією: а) електрообладнання підприємств (на денне і заочне відділення на базі 8 і 10 класів школи); б) автоматизація виробничих процесів (денне відділення на базі 8 і 10 класів школи). 2. Обладнання елеваторів і зернопереробних підприємств (на денне і заочне відділення на базі 8 і 10 класів школи). 3. Мукомольно-круп'яне і комбікормове виробництво (на денне і заочне відділення на базі 8 і 10 класів школи). 4. Збереження зерна і продуктів його переробки (на денне відділення лише на базі 8 класів, на заочне — на базі 8 і 10 класів школи). Прийом заяв: на денне відділення — на базі 8 класів середньої школи з 1 червня по 31 липня; на базі середньої школи з 1 червня по 15 серпня; на заочне відділення — з 3 травня по 10 серпня. Вступні іспити з 1 по 20 серпня. Докладні умови висилаються по запитанню. Технікум забезпечує інгородніх учнів ґуртожитком. Стипендія виплачується на загальних підставах. Адреса технікуму: м. Одеса, ГСП-442, вул. Московська, 12.

ДИРЕКЦІЯ.